

Posudek na bakalářskou práci Lucie Duškové „Genderové stereotypy v personálních agenturách“

Lucie si pro svou bakalářskou práci zvolila téma, které je jí blízké a souvisí s její prací. K takovému postupu zpravidla nabádám studující, které vedle studia již pracují, protože jim to usnadňuje překonat nevyhnutelné pocity zmaru a přepracování, jež nevyhnutelně přicházejí. Ač je to překvapivé, svět personálních agentur většinou uniká pozornosti českých feministických badatelek. Proto jsem uvítal, že se Lucie chce do podobného projektu pustit z pozice insiderky. Téma je tedy zároveň aktuální a v českém kontextu málo probádané. Zvolená metodologie je vhodná a nese sebou příslib zajímavých zjištění.

V úvodu svých posudků zpravidla komentuji samotný proces psaní bakalářské práce a přístup studujících. Pokud jde o Lucii, na svém bakalářském projektu pracovala poměrně dlouho a s delšími mezerami. To vyplývalo jednak z povahy studia na FHS, ale situaci jí zkomplikoval pobyt v zahraničí, který ovlivnil možnost jednotlivé drafty konzultovat. Počet draftů v mém počítači je spíše nižší, než obvykle mívám, a jsou velmi hustě opoznámkované. Bohužel se ne všechny poznámky podařilo uspokojivě přenést do finálního textu.

Po formální stránce práce nevybočuje z obvyklého průměru, tj. zasloužila by si lepší editaci, která by vychytala překlepy a pravopisné problémy. Členění je smysluplné, ale v obsahu chybí některé základní části (Literatura, Přílohy). Práce by také neměla obsahovat přepisy rozhovorů!

V teoretické části Lucie představuje svůj teoretický aparát a diskutuje celou řadu relevantních konceptů a témat. Místy ukazuje, že je dokáže dobře členit a uchopit, ale jinde se projevuje nedostatečná práce s poznámkami vedoucího práce. Například obsáhlé pojednání o historii pracovního trhu v USA jí doporučoval vynechat a opakovaně upozorňoval na to, že text stojí na příliš málo zdrojích. Původně to byli vesměs Renzetti a Curran, později k nim sice přibyl i Kimmel, ale i to je nedostatečné. Autorka sice vynechala část věnovanou feminismu, ale v práci jí zůstal problematický koncept sexuálního harašení, který feministky kritizují. Protože vedoucí práce dostal finální draft příliš pozdě před odevzdáním, neměl šanci na to upozornit.

Empirická část začíná představením metodologie, které je dostatečné a dává dobrou představu o tom, jak autorka rozhovory pořizovala. Bohužel stejně důsledná není v představení jejich analýzy. Ve svých poznámkách jsem také upozorňoval, že osnovu rozhovoru nelze zaměňovat za výzkumné otázky, ale tato část bohužel nedoznala změn.

Samotnou analýzu jsem v této podobě viděl prvně, protože jsem k jejímu poslednímu draftu přičinil poznámku: „Takže celou analytickou část budete muset přepracovat do standardní podoby a tedy budete muset provést standardní analýzu.“ Jak jsem zmínil výše, celou práci jsem dostal ke komentování příliš pozdě a nebyla šance novou podobu analýzy někde posunout. Zhodnocení analýzy ponechám na oponentce, ale za sebe mohu konstatovat, že je vesměs popisná a prakticky vůbec nepropojuje teoretický aparát s empirickými daty, což se ale u bakalářských prací stává dost často.

V Závěru autorka shrnuje svá zjištění a naznačuje další možné směry výzkumu. Vzhledem k výše řečenému práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku dobře.